

не припознавахъ данокътъ. Въ Египетъ, Мехмедъ-Али, коги съ Турско, коги противъ него, ся старающе да основе едно княжество около Нила.

Такова бъше положението на Турция когито Гърцитъ бъхъ ся съзвели вѣки да дѣйствуватъ за тѣхната независимостъ. Тѣ, естествено даровити и остроумни, знаяхъ при влиянието що имахъ мѣжду Турцитъ, да ся ползватъ въ единъ подобенъ случай.

Като по учени и по образованіи отъ Турцитъ и отъ другитъ Христиански народи, тѣ съставлявахъ аристократическата интелигенция въ Турско. Отъ тѣхъ ся испращахъ князове за Трансилвания, за Сърбия, за Влахия, за Молдавия и за Островитѣ. Дипломацията въ дивана бъше въ тѣхните рѣчи; гръцките тѣлмачи на Портата бъхъ точните министри на вѣнкашните Турски дѣла. Палатитѣ по Вѣспоратъ свидѣтелствуватъ тѣхното богатство; тѣ бъхъ за Турцитъ втората земна постелка на държавата. Чрѣзъ развитието си тѣ царуваха тамъ дѣто ся считахъ като Турски подданици.

При другитъ, юначаството, най потрѣбното нѣщо за придобиванието на свободата, ся нахождаше йоще въ тѣхъ. Разбойничеството по планините на Морея и морскиятъ крадежъ по брѣговете и по островите, бъхъ съхранили военскиятъ духъ.

Само надеждата що храняха за Русия че ще имъ дойде на помощъ, излѣзе призна. Александъ или отъ особено убѣждение, или отъ политическа цѣль отблъсна съкакво предложение отъ стѣрна на Гърцитъ за една революция въ Турско. Но той ако бъше царь на войската си, не бъше царь и на общото мнѣніе. Това послѣдното предводоля на Александровата противность; и молбитъ и побужденията ся предобрънаха на съзаклятия.

Това гръцко съзаклятие има началото си изъ Русия, безъ знанието на Императоратъ. При патриотизматъ тука ся нахождаше и синовно отмѫщеніе. Князъ Ипсиланти, първиятъ съзаклятникъ, бъше